PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 695 (6129) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Miercuri 15 octombrie 1969

Din fața „perlei Mozambicului", Lucescu, căpitanul echipei noastre, execută o degajare... Iată o fază care demonstrează — prin prezența, în stînga imaginii, a lui Deleanu — cît de des a venit duminică Mircea Lucescu în ajutorul propriei apărări

Foto : V. BAGEAC

ÎNTRE 15-22 OCTOMBRIE ÎN R. P. D. COREEANĂ

„TURNEUL SPERANȚELOR OLIMPICE" LA FOTBAL

După cum am mai anunțat, între 15—22 octombrie, va avea loc în R.P.D. Coreeană o nouă ediție a „Turneului speranțelor olimpice" la fotbal. Țara noastră va fi reprezentată de echipa națională de juniori, care se pregătește pentru viitorul turneu U.E.F.A. Sub conducerea antrenorului federal G. Ola au făcut deplasarea următorii jucători: Purcaru, Ion Gabriel — portari, Ciocan, Sătmăreanu II, Deheleanu, Stoica, Sameș, Dobrău — fundași, Sandu Gabriel, Gligorie, Mureșan — mijlocași, Atodiresei, Năstase, Stan Gabriel, Ghergheli, Chihaia, Helvei și Vlad — atacanți.

Peste o săptămînă, la Varșovia

ECHIPA OLIMPICĂ DE FOTBAL A ROMÂNIEI SUSȚINE O CONFRUNTARE DIFICILĂ CU LOTUL A AL POLONIEI

Răgazul de timp care a mai rămas pînă la ultima confruntare a selecționatei naționale de fotbal din cursa pentru calificarea la turneul final al C.M. nu va fi consumat doar de etapele de campionat. Se știe că în această perioadă Dinamo Bacău își dispută calificarea pentru turul III al „Cupei europene a tîrgurilor", iar în afară de aceasta LOTUL OLIMPIC VA SUSȚINE MIERCURI 22 OCTOMBRIE UN MECI DIFICIL LA VARȘOVIA ÎN COMPANIA PRIMEI ECHIPE A ȚĂRII GAZDĂ.

Partida aceasta, în care **tinerii fotbaliști români vor fi sparing-parteneri pentru prima garnitură a Poloniei, ce se pregătește în vederea unui joc greu cu selecționata Bulgariei în preliminariile C.M., CONSTITUIE TOTODATĂ ȘI PRILEJUL UNUI EXTREM DE UTIL TEST AL VALORII GENERAȚIEI DE MÎINE A FOTBALULUI NOSTRU.**

În vederea acestei de loc facile confruntări, antrenorul V. Mărdărescu a

V. MĂRDĂRESCU

selecționat un lot de 14 jucători, care au efectuat antrenamente comune și care au susținut chiar două partide amicale de verificare la Iași cu Politehnica (1—1) și la Brașov cu Steagul roșu (2—1). Iată-i pe cei 14: **Adamache, Oprea, Ivăncescu, Bădin, Popa, Popovici, Pescaru, Angelescu, Both, Neagu (Rapid), Oblemenco, Turcu, Grozea, Dumitru.**

Ieri, antrenorul V. Mărdărescu ne-a declarat în legătură cu acest meci:

„În general, toți jucătorii selecționați sînt în formă bună. O excepție o constituie Dumitru, care acuză o acută oboseală. Aș dori să evidențiez debutul remarcabil al lui Both și Turcu, precum și excelenta formă manifestată de Popovici, Angelescu și Popa.

Ne așteaptă o întîlnire extrem de grea, dar eu sînt optimist.

Indiferent de rezultat, am convingerea că tinerii fotbaliști români nu se vor lăsa mai prejos și vor confirma prin comportarea lor buncle rezultate obținute de selecționata noastră națională".

Lotul tinerilor fotbaliști români părăsește Capitala luni dimineața cu un avion special, urmînd să se reîntoarcă vineri seara.

ALTE ZILE, ALTE GRIJI...

De fapt, reportajul acesta a început duminică seara, la ora cînd izbinda din meciul cu Portugalia ne alungase din inimi — parcă definitiv — toate necazurile, multele, pe care copilul acesta răsfățat care e fotbalul ni le produsese atîția ani...

Învînsesem greu, dar meritat: podișurile de culoarea abanosului ale țării lui Montezuma păreau — tare am vrea să credem că n-a fost totul o simplă impresie, pasageră — mai aproape ca oricînd. Treizeci și unu de ani bătusem pasul pe loc — și sosise în sfîrșit, clipa pasei aceleia a lui Dumitrache, în care golul trăia, pe jumătate, clipa șutului acela, ușor liftat, al lui Dobrin, în fine, clipa inutilului plonjon disperat al simpaticului Damas și, dintr-odată, ca o revelație divină, Mexicul pierduse contururile speranței, căpătînd altele, vecine cu certitudinea.

Eram atunci — duminică seara — în cabina, copleșită cu flori, a echipei române... Momentele de euforie trecuseră. Băieții erau gata de plecare, tăcuți, ușor absenți, și fiecare se gîndea — intuiai parcă, cu un simț aparte, cum presupunerile lor umplu aerul camforat al încăperii — că, de fapt, victoria cucerită îi obligă și mai mult, că meciul cu Grecia nu mai pare atît de ușor cum fusese luat cîndva, prin referință cu cel abia sfîrșit...

Iertare pentru Răducanu!

Plecaseră aproape toți. Cabina căzuse în tăcere, singură, și zărind în nemișcare tot ceea ce cu puțin înainte fusese viață, tumult, bucurie, te simțeai undeva — poate fără voia ta, instinctiv, — cuprins de tristețe... Doream să ieșim cînd, în ușă, ne-am izbit de Răducanu, cu aerul lui de uriaș, cu mers legănat. Pînă atunci îl evitasem cu bunăștiință, căci așa cum avea să scrie, lucid, un confrate, portarul național își încărcase conștiința cu un gest (care era să ne coste scump) nesportiv, urît, de lovire, violentă și intenționată, a unui adversar.

În prima clipă, m-a privit stînjenit:

— **Aș vrea să vă spun ceva** — a zis, și a privit în jur de parcă s-ar fi temut să nu surprindă cineva discuția noastră. Apoi:

— **Știți, aș vrea să scrieți în ziar că îmi pare rău că l-am lovit pe Nelson... A fost ceva necugetat, de care îmi este rușine... Știu eu, poate n-o să mă credeți. Mi-e rușine...**

A tăcut, la fel de încurcat cum începuse. Ne-am uitat unul la altul și, în singurătatea camerei, i-am zărit ochii triști, amenințați parcă de lacrimi. Deși n-am fi fost gata să punem mîna în foc că Răducanu se va cumînți, oblojindu-și în viitor adversarii, în clipa aceea l-am simțit sincer...

Radu Nunweiller are o datorie...

Într-o cafenea, cu o „turcească" în față, de vorbă cu Mircea Lucescu și Radu Nunweiller... Timpul se scurge greu, frînt de cuvinte puține, prelungit de tăceri. De undeva pătrunde pînă la noi vocea catifelată a lui Belafonte. Aici, departe de gazon, discuția cu cei doi tricolori se încropește mai greu. Sînt politicoși, dar reținuți, undeva absenți, preocupați de

Ovidiu IOANITOAIA

(Continuare în pag. a 3-a)

BOXERII IRANIENI AU SOSIT ÎN CAPITALĂ

Aseară a sosit în Capitală lotul boxerilor iranieni care va susține în țara noastră două întîlniri. Joi seara, de la ora 19, în sala Floreasca, oaspeții vor evolua în compania reprezentativei noastre de tineret. Cea de a doua întîlnire va avea loc duminică, la Iași.

La sosire, pe aeroportul Băneasa, oaspeții au fost întîmpinați de către tovarășul Gheorghe Guriev, președintele Federației române de box, precum și de alte oficialități.

Delegația persană este condusă de către Fatola Amir Alaie, președintele Federației iraniene de box amator. Oaspeții au deplasat la București un lot de 13 pugiliști: Hasan Mosaiebe (muscă), Vilhelm Uonani (cocoș), Iraj Malek Hosen Puor (pană), Adel Talebi (semiușoară), Hosein Sahafi (ușoară), Mohamad Sarud Khani (semimijlocie), Robert Aton (mijlocie mică), Masuod Keshmiri (mijlocie), Mehdi Hovlyat Duoste (semigrea), Seid Omran Khademi (grea). La categoriile cocoș, semiușoară și semimijlocie oaspeții au ca rezerve pe Hasan Maleklud, Mohamad Shomali și Yusef Saguodi. La categoria semimuscă oaspeții nu prezintă nici un boxer.

După cum ne declara antrenorul echipei, Karapet Kuochar, reprezentativa iraniană este alcătuită, în general, din boxeri foarte tineri, dar destul de talentați și bine pregătiți pentru a realiza în compania boxerilor români o frumoasă întrecere sportivă.

În foto: Lotul boxerilor iranieni, în Aeroportul Băneasa.

Foto: Theo MACARSCHI

TINERII RUGBYȘTI DE LA C. S. ȘCOLAR DE TREI ORI ÎNVINGĂTORI ÎN CEHOSLOVACIA

Echipa de rugby (juniori) a Clubului sportiv școlar București a întreprins recent un turneu în Cehoslovacia. Elevii antrenați de Cornel Munteanu au susținut trei jocuri, încheiate cu tot atîtea victorii: 38—0 cu T. J. Gottwaldov, 12—8 cu formația din Vișcov (campioana țării); 15—8 cu formația de seniori a clubului T. J. Gottwaldov.

La ultima aterizare, Maria Iordănescu a coborît pe aerodromul Clinceni, cu... un nou titlu: campioană absolută a țării la parașutism. *Citiți amănunte despre aceste atrăgătoare și disputate întreceri în pagina a doua.*

Foto: ȘT. CIOTLOȘ

GIMNAȘTI ROMÂNI LA PREMONDIALE

După cum am mai anunțat, la premondialele de gimnastică sportivă ce se vor desfășura la finele acestei săptămîni la Ljubljana, va participa și un grup de sportivi români: Rodica Apăteanu, Alina Goreac, Petre Mihalue, Mircea Gheorghiu și Gheorghe Păunescu. Gimnaștii noștri sînt însoțiți de antrenori și arbitri.

De unde exportăm?

Aflăm dintr-o notă apărută în alt ziar că, nu pentru prima dată, a fost exprimată dorința ca antrenori români să se ocupe de pregătirea unor echipe de pe alte meridiane; este vorba despre Columbia și, parcă, Luxemburg.

Nimic surprinzător în aceste demersuri. Voleiul este unul dintre acele cîteva sporturi de echipă în care țara noastră a obținut, pînă nu de mult, rezultate de mare valoare. De aici solicitările de antrenori, pînă în prezent satisfăcute în numeroase cazuri. Situație firească, ținînd seama de prestigiul pe care rezultatele obținute ni-l conferau.

Putem continua să satisfacem cererile de acest fel? Răspunsul, justificat de argumentele pe care le transcriem mai jos, este: da, dar cu măsură. Da, pentru că într-un bilanț general, avantajele — și nu e vorba numai despre considerentele de prestigiu — precumpănesc asupra dezavantajelor. Cu măsură, pentru că resursele noastre nu sînt nelimitate, iar necesitățile proprii ni se par a fi sporite în ultima perioadă.

Este evident, nu mai trebuie argumentat, faptul că voleiul nostru traversează în prezent o perioadă dificilă. Este un motiv în plus să recurgem la o mobilizare a tuturor resurselor existente, inclusiv a tuturor cadrelor de prima mînă dintre antrenori.

Nu ne putem permite să răspundem tuturor solicitărilor; pînă în prezent acestea — în multe cazuri nominale — au vizat valori certe, personalități de prima mînă. Înainte de a trimite specialiști pe cine știe ce tărîmuri îndepărtate, ar fi cazul să ne asigurăm că echipele noastre, cel puțin echipele din prima categorie, dispun de cadre competente, că necesitățile proprii sînt satisfăcute. Rămînînd la principiul că specialiștii ce pleacă să lucreze în străinătate — care, să o precizăm, înfruntă riscul unei pierderi de contact cu voleiul de înaltă clasă — trebuie să ne reprezinte onorabil, se cuvine totuși să avem în vedere considerentul că, în perioada actuală mai mult ca oricînd, elementele de valoare sînt necesare aici, în România. Nu cred că vom putea ajunge — și nici n-ar fi cazul — la altruismul de a obține satisfacții totale din performanțele unor echipe antrenate de români, uitînd să ne interesăm de evoluția propriei noastre echipe. Să ne gîndim că dacă nu vom reuși, prin concentrarea tuturor forțelor, să redăm voleiului românesc poziția prestigioasă deținută pînă de curînd, dar nu și în prezent, s-ar putea, pur și simplu, să nu mai cunoaștem omagiul de a primi solicitări de antrenori români.

Avantajele și tentațiile exportului de specialiști sînt mari. Experții de valoare sînt căutați și recompensați corespunzător în toate domeniile. Dar orientarea federației trebuie să aibă în vedere interesele principale; este un punct de vedere care nu trebuie omis în examinarea, în prezent și în viitorul apropiat, a solicitărilor, oricît de atrăgătoare, venite de peste hotare. Cu alte cuvinte, este de dorit să exportă..., dar este extrem de necesar să fim siguri că avem de unde. Altfel riscăm să ne facem rău cu mîna noastră.

Marcel RUSESCU

RADAR MONDIAL

DESUETUDINEA CICLISMULUI „CLASIC"?

A propiatul noiembrie, amintind că exact acum un secol englezul James Moore, naturalizat francez, cîștiga prima cursă clasică de ciclism din lume, Paris — Rouen, îi prilejuiește ziaristului englez Alan Gayfer o pledoarie în revista „World Sports" pentru revitalizarea curselor clasice și a celor găzduite de velodrom.

Și argumentul suprem pe care îl aduce în sprijinul pledoariei sale constă în vigoarea nedisimulată cu care mica lume a ciclismului a înfruntat, de-a lungul acestor 100 de ani, impedimentele obiective (ce altceva a determinat „dizidența" curselor indoor decît condiția precară a șoselelor începutului de secol XX?) și subiective (cursele auto n-au speculat, la lansarea lor, popularitatea sportului cu pedale?).

Nu sînt uitate argumente vechi de zeci de ani (în zorii secolului nostru un velodrom a fost construit în Belgia, în 6 luni, iar cheltuiala a fost recuperată la reuniunea inaugurală, spectatorii plătind biletul între 50 de centime și 2 franci, într-o vreme cînd muncitorii din Flandra cîștigau doar un franc pe zi!) și nici cele ale epocii marilor competiții (Turul Franței, de pildă, atrage, an de an, 25 de milioane de spectatori).

Pe acest fundal însă, al curselor-gigant (ca trasee, durată, firme comerciale, echipe și publicitate), ciclismul de velodrom (în special acoperit), ca și cel al curselor clasice (de o zi), a pălit tot mai mult. Și dacă anul trecut la C.M.

Și totuși probele de velodrom, continuă să atragă mulțimile...

profesioniste de șosea, din Italia, au fost 400 000 de spectatori plătitori, cursele de pe velodrom au atras la Roma doar cîteva sute... Astfel, în 1966 nu s-a desfășurat nici un concurs pe velodrom acoperit în Anglia, Franța și Danemarca, cîte unul singur în Belgia, Olanda și Italia, două în Elveția și cîteva nesemnificative în R. F. a Germaniei. Iar faptul că vechile velodromuri nu mai puteau să se ridice la confortul stadioanelor moderne — cabinele și instalațiile sanitare primitive, lipsa locurilor de parcare, tribunele și protecția împotriva intemperiilor inadecvate ca și ventilația necorespunzătoare în cazul celor acoperite — a grevat, în timp, asupra ciclismului de velodrom.

Și dacă cursele automobiliste au dat una din primele lovituri popularității ciclismului, traficul auto, în continuă creștere, oferă poliției din multe părți prilejul de a „stopa" cursele clasice, în circuit. Cursa Paris—Bruxelles s-a disputat ultima dată în 1966, după 70 de ani neîntrerupți, în Belgia au apărut deja, anul trecut, primele restricții impuse de Ministerul de Interne, iar în Anglia toate cursele clasice se află, printr-un act parlamentar, SUB STRICTA JURISDICȚIE A POLIȚIEI.

Din această cauză nefastă, totuși, în mod paradoxal se profilează un moment propice relansării probelor de velodrom, inclusiv cele cu antrenament mecanic, care să atragă din nou mulțimile.

Dar ziaristul englez nu uită să întrebe: cît va mai trece oare pînă ce un nou Henry Desgranges, animator entuziast și întreprinzător, va propulsa pe firmamentul popularității, ciclismul de velodrom, aidoma confratelui său de șosea?

Paul SLAVESCU

LA SFÎRȘITUL SĂPTĂMÎNII

„MOMENT" HANDBALISTIC ÎN SALA FLOREASCA

După o scurtă întrerupere, **campionatul primei categorii la handbal masculin se va relua vineri în sala Floreasca din Capitală.** Timp de trei zile iubitorii handbalului bucureștean vor avea astfel prilejul să urmărească din nou evoluția primelor **10 echipe din țară,** în **jocurile programate** în sală de TURUL AL II-LEA AL CAMPIONATULUI.

După cum se știe, primele trei etape ale acestui tur s-au desfășurat, nu de mult, la Cluj și multe întîlniri s-au caracterizat prin dispute dinamice și spectaculoase. Ca urmare a acestor jocuri **lupta la mijlocul și periferia clasamentului a devenit mai interesantă, mai atractivă.**

Bucureștenii vor avea ocazia să urmărească o serie de dispute ce se anunță pasionante și echilibrate ca întîlnirile **Steaua — Universitatea București, Dinamo — Universitatea București, Universitatea Cluj — Steaua și Dinamo București — Universitatea Cluj.**

Sperăm că și de data aceasta formațiile participante și îndeosebi, jucătorii susceptibili de selecționare în vederea campionatului mondial de anul viitor vor căuta să confirme ascensiunea valorică a handbalului nostru.